

Cooperació

Estiu 2009 - num. 4

Entrevistem a
Marta Selva
Presidenta de l'Institut
Català de la Dona

Notícies de Cubelles

SUPORT TIBET
FUNDACIÓ CASA DEL TIBET

Treballem pel nostre litoral

Volem oferir-vos unes aigües i unes platges netes, segures, accessibles i respectuoses amb el seu entorn

www.semac.es

902.140.100

www.tecnur.es

**TECNOLOGIA
URBANA
COSTERA S.L.**

Amb molt d'esforç

El número de la revista de Cooperació d'enguany arriba amb la calor de l'estiu.

Amb un gran esforç per part dels editors que han perseguit incansablement als patrocinadors, cercant informació, elaborant articles i presentant com sempre, un treball molt professional.

Sabem que la crisi ha fet retallar el pressupost de les empreses que col·laboren en l'edició de la revista de Cooperació, per tant vull aprofitar per agrair-los molt sincerament el seu esforç i les seves aportacions.

L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament de la Generalitat de Catalunya ha concedit a la regidoria de Cooperació de l'Ajuntament de Cubelles, en la convocatòria de sensibilització per a ens locals 2009, un total de 12.600 euros de subvenció. En concret l'organisme autonòmic ha valorat l'esforç en matèria de difusió i sensibilització que es fa a través de la revista (7.800 euros) i la Fira de la Solidaritat (4.800 euros).

L'Agència ha tingut en compte "l'esforç de la regidoria per proposar accions destinades a impulsar projectes de sensibilització i difusió de la cooperació i la solidaritat al municipi". Precisament, els ajuts concedits tenen per objecte impulsar accions, a iniciativa dels ens locals, que tinguin com a objectiu la sensibilització i difusió en l'àmbit de la solidaritat internacional, la cooperació al desenvolupament i les relacions nord-sud, dirigides a la ciutadania del seu territori.

El paper determinant de les ONG per fer arribar arreu del món el suport en projectes ens ha fet considerar diverses propostes per treballar la sensibilització i en el marc de la setmana de la Cooperació, la Regidoria de Cooperació està preparant un ventall d'activitats. Seguint el treball en xarxa enguany sumem esforços, la Regidoria d'Infància i Joventut, la Regidoria d'Esports, la Regidoria d'Ensenyament i la Regidoria de Promoció Cultural oferiran conjuntament espais i activitats amb l'objectiu comú de la sensibilització per la Cooperació Internacional.

Aquest 2009 també ha d'oferir l'espai de participació amb la creació del Consell de Cooperació amb les ONG'S del nostre municipi i aquelles que tenen una delegació. Així doncs després de l'estiu començaran a treballar les comissions i es crearan les bases per formalitzar el reglament del Consell.

Vull aprofitar aquest espai per donar les gràcies als col·laboradors i voluntaris que ens ajuden fent tasques de suport, assessorament i participant en les diferents activitats que organitza la regidoria de Cooperació de Cubelles. La participació de tots ens ajuda a arribar més lluny. La 6a Fira de Cooperació d'enguany vol esdevenir un punt de referència comarcal en la sensibilització de la Cooperació Internacional, volem arribar a la participació de 30 d'Associacions No Governamentals (ONG) que treballin en projectes solidaris, de cooperació o de Comerç Just.

Espero que gaudiu de les nostres platges, sense deixar de pensar en aquells que més necessiten del nostre suport, bon estiu!

Joan Andreu Rodríguez i Serra

Tinent d'alcalde i Regidor de Cooperació
Ajuntament de Cubelles

Album de fotos
de l'ONG Setem

Cubelles Cooperació

Revista de l'Ajuntament
de Cubelles

Edita

Regidoria de Cooperació

Edifici Centre Social

Carrer Joan Roig i Piera, 3-5

08880 Cubelles

Directora

Lita Imaz

lita@cubellescooperacio.com

Redactor en cap

Joaquim Costa

Tel. 93 811 33 86

redaccio@cubellescooperacio.com

Col·laboradors

Vanessa López

Jordi Vicens

Fotografia Portada

Serrekunda, una de les
principals ciutats de Gàmbia.
Fotografia de l'ONG Balukunda.

Disseny Gràfic

VideoPressMedia

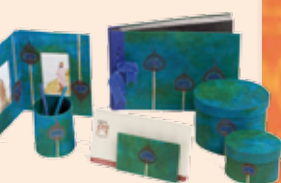
Impressió

Graficas Torres

Dipòsit legal

B-21902-2008

Impresa en paper ecològic

Set papereria de
l'ONG Ideas

Amb la col·laboració de:

**Agència Catalana
de Cooperació
al Desenvolupament**

Contrapunt

NI REGAL NI CÀSTIG NOMÉS PER SER DONA

Cal un canvi de paradigma. En això estem d'acord, cal allunyar-se del patriarcalisme i avançar cap a una societat igualitària de veritat, per concepte, però: si de veritat ho veiem tan clar, ¿Com pot ser que encara hi hagi rols masculins prou forts com per excloure una persona només per ser dona? ¿Com podem rebre favors només per ser-ho? ¿Com pot ser que l'enquesta referida a

l'entrevista d'aquest número de Cooperació, a 183 països cap tracti igual de bé als ciutadans-homes que a les ciutadanes-dones? Si volem una societat igualitària de debò no podem acceptar tenir ni més ni menys drets i deures que l'altre, siguem homes o siguem dones. ¿No caldria deixar ja enrere el deute històric? Prediquem amb l'exemple. Des d'ara mateix.

Dit això marxem una mica més lluny de casa nostra per mirar els països en desenvolupament, els que són objecte de les nostres polítiques de cooperació. Diu l'entrevistada, la Sra. Marta Selva, presidenta del Institut Català de les Dones, que la igualtat d'oportunitats necessita de cadascú, perquè els Governos no poden entrar a cada casa. Però jo afegeixo: potser no poden literalment (i tampoc seria desitjable donat que no volem ser marionetes) però sí poden fer ús d'una eina de poder que jo crec clau en tot aquest tema: la informació. Cal informar, i mai n'hi ha prou, als agents decisoris, als mitjans de comunicació i a tothom en general sobre el rol de les dones en el desenvolupament. Saber les necessitats i les tasques diferenciades d'homes i dones és la clau per a la planificació de les polítiques de cooperació. Si no es coneix això, difícilment es pot arribar a l'eficiència, i no cal dir que en ocasions es deixa en segon terme, a l'ombra, la important contribució de les dones a la construcció de les societats. Un error. Un error per omissió.

Diu la Sra. Selva que són les dones d'aquests països les protagonistes dels seus propis processos, i que no es tracta de donar-los lliçons, però jo crec que no serveix de gaire donar peix, cal ensenyar a pescar, donar la informació, oferir el coneixement, i després cadascú que decideixi què fa amb la seva canya, si vol pescar o deixar que el pesquin. La contribució de les dones és tan important com la dels homes. Igual, ni més ni menys.

Vanessa López Cayuelas
Sociologa

Sumari

3	Editorial
4	Contrapunt
5	Entrevista a Marta Selva
8	Suport Tibet
10	Fundació Casa del Tibet
12	Balukunda nova ONG
14	Tale-Talamo a Senegal
15	Setmana de la Cooperació
17	Notícies
18	Cultura
19	Agenda

ENTREVISTA AMB **MARTA SELVA,** **PRESIDENTA DE L'INTITUT CATALÀ DE LA DONA**

Més de cent dones, de divuit nacionalitats i de totes les edats, van participar a Cubelles a la jornada "Què fem les immigrades davant la crisi econòmica?" dins dels actes de commemoració del Dia Internacional de la Dona. La jornada organitzada per l'Institut Català de les Dones, amb la col·laboració de l'Ajuntament de Cubelles i de l'associació de dones E'Waiso Ipola, ens va permetre entrevistar a Marta Selva, presidenta de l'ICD.

Quin pensa que és el paper de la dona en el món de la cooperació. Les dones estan prou valorades i es visibilitzen a les ONG.

Les dones hem de ser agents actiu de la cooperació, ja que per una banda la tradició cultural femenina té en la cooperació una de les seves manifestacions més explícites i, per l'altra, hem de tenir en compte les dones en els processos de recepció de la cooperació a través d'estratègies participatives. Està comprovat que la cooperació que té en compte a les dones dóna els millors resultats en l'ordre de l'eficiència i l'eficàcia.

En el pla de cooperació del Govern de la Generalitat que impulsa l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, la perspectiva de gènere i de les dones és un eix estratègic, així com incrementar l'impuls de la presència de les dones en la direcció de les ONG.

La igualtat conquerida per les dones en la lluita pels seus drets ha fet que es relaxin i s'hagi esvaït la integració del factor de gènere en projectes i programes.

En absolut. El que no vol dir que segueixin havent-hi obstacles que requereixen d'estratègies específiques per a fer-hi front.

Fan falta més projectes a les ONG que treballin les desigualtats socials i de gènere, parlem de violència contra les dones, desigualtat de l'accés als recursos, manca de participació de les dones a la política...

Catalunya té un boníssim ventall d'ONG que incorporen aquestes preocupacions a la seva tasca. Això no vol dir que n'hi puguin haver més.

Al 1995 l'informe del Programa de les Nacions Unides per al Desenvolupament (PNUD) després d'estudiar dades i informes de 183 països, arribava a la següent conclusió, "cap país del món tracta a les seves dones tan bé com als seus homes", aquesta afirmació seria vàlida avui.

Segueix sent un indicador útil i que dóna notícia del que encara està per aconseguir.

La responsabilitat de consolidar la igualtat entre homes i dones és dels governs, encara que actualment hi ha països als món que per llei mantenen la discriminació de la dona, no creu que les ONG que treballen pels drets de les dones ajuden a pal·liar els problemes però tenen dificultats per atacar les causes.

Els Governos hem de treballar per crear un context social basat en la igualtat d'oportunitats entre dones i homes, tot i que és cert també que la consolidació d'aquest principi es refereix més a l'ordre simbòlic que a l'ordre jurídic i, és molt difícil per a un Govern canviar la mentalitat de totes les persones. Així doncs, la igualtat d'oportunitats requereix també de la complicitat singular de cadascú, homes i dones. El Govern no pot entrar dins de cada casa, i és en aquest espai on s'aprenen algunes de les qüestions més decisives. Ara bé, per part del Govern, hem de garantir la igualtat d'oportunitats

Les dones tenim estratègies i respostes per abordar aquesta crisi que pot esdevenir l'inici d'un canvi social molt necessari

entre dones i homes en aquells àmbits on la institució té competències. Pel que fa a la segona qüestió que plantejés en aquesta pregunta, dir que crec que s'obvia l'element més important: són les dones d'aquests països les protagonistes dels seus propis processos. Les ONG que treballen pels drets de les dones han d'acompanyar el procés d'aquestes dones i, en cap cas, poden imposar models preestablerts, perquè no podem ignorar que són les dones autòctones les que saben i les que coneixen i es tracta d'apoderar-les, no de donar-los lliçons.

Hi ha prou projectes que permetin l'apoderament de les dones com a agents clau en els processos de canvi en els països en vies de desenvolupament.

Podríem dir que mai no hi ha prou de res i que sempre necessitem més recursos per poder fer realitat aquest canvi de paradigma, deixar enrere les societats patriarcals, no només en els països en vies de desenvolupament, sinó també a casa nostra.

Seria interessant donar suport a les dones migrades per implicar-les en projectes de cooperació al desenvolupament econòmic i social als seus països d'origen.

Si alguna cosa hem après de les dones migrades és que no hem de veure el fet migratori només com una mancança en la seva experiència de vida, sinó més aviat un fet més, un valor afegit que les converteix en coneixedores dels recursos més necessaris per a la supervivència humana. Elles – majoritàriament – ja estan implicades en els processos econòmics i socials dels seus respectius països, treballen per enviar recursos econòmics a les seves famílies i la seva aportació té una doble direcció, ja que s'emporten en els seus viatges valors de la societat d'acollida i, al mateix temps, són per aquesta societat un recurs ric en coneixement.

Marta Selva, presidenta ICD i M.Lluïsa Romero, alcaldessa de Cubelles durant la presentació de la Jornada. Les participants venien de les diferents demarcacions d'arreu de Catalunya però en origen procedien de Catalunya, el Magrib, l'Àfrica negra, l'Amèrica llatina, l'Europa de l'Est i el sud-est asiàtic.

Marta Selva, presidenta de l'ICD, durant la seva estada a Cubelles el passat mes de març.

Els greus problemes econòmics estan generant una feminització de la pobresa.

Podríem respondre amb un sí, però estic convençuda que les dones tenim estratègies i respostes per abordar aquesta crisi que pot esdevenir l'inici d'un canvi social molt necessari. Fa molt de temps que les dones reflexionem a l'entorn de les mancances d'aquest sistema econòmic. Però les dones, malgrat les conseqüències negatives, tenim ara l'oportunitat de situar en el centre del nou model econòmic el benestar i la qualitat de vida de totes les persones, juntament una major i suficient implicació dels homes en la corresponsabilitat.

En quina mesura esta implicat l'ICD en projectes de Cooperació.

A l'Institut Català de les Dones treballem aplicant la transversalitat i, per aquesta raó, la nostra implicació en els projectes de Cooperació passa per l'acompanyament i l'assessorament a l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament amb aquelles qüestions que se'ns sol·licita. Ja he comentat abans que la feina en perspectiva de gènere i de les dones que es porta a terme des de l'Agència és exemplar.

Per acabar podríem dir que si no es treballa el desenvolupament amb perspectiva de gènere, el desenvolupament no avançarà.

I encara més, no pot haver-hi desenvolupament harmònic i realment sostenible sense perspectiva de les dones.

L'ACCD DÓNA SUPORT A UNA XARXA D'ARTICULACIÓ REGIONAL FEMINISTA PELS DRETS HUMANS I LA JUSTÍCIA DE GÈNERE A SIS PAÏSOS D'AMÈRICA LLATINA

El director de l'ACCD, Andreu Felip, i Katia Verónica Uriona, representant de l'Articulació Regional Feminista pels Drets Humans i la Justícia de Gènere, xarxa d'ONG feministes present a sis països de l'Àmerica Llatina, van firmar a primers de juny un acord de col·laboració entre els dos organismes. L'ACCD aportarà 110.000 euros al projecte "Estratègia Regional d'Incidència Política en Drets Humans i Justícia de Gènere".

L'objectiu del projecte és contribuir a una major vigència dels drets humans i la justícia de gènere en sis països d'Amèrica Llatina (Bolívia, Equador, Colòmbia, Perú, Xile i Argentina). El projecte desenvoluparà estratègies d'incidència política en el reconeixement dels drets de les dones i d'exigibilitat per a la inclusió i el compliment dels drets humans i la justícia en l'àmbit de la violència i violació sexual.

La xarxa feminista vol incidir especialment sobre el funcionament dels espais judicials en cada país en temes de violència de gènere i vol posar de relleu casos judicials representatius i engegar accions de denúncia a tota la societat per reforçar l'exigibilitat en l'àmbit internacional.

La representant de la xarxa i responsable de l'Associació Coordinadora de la Dona de Bolívia, Katia Verónica Uriona, ha explicat que "cal posar en evidència que actualment la justícia no dóna resposta a les violacions i agressions contra les dones i que no és del tot neutral perquè encara respon a estructures patriarcales". Uriona veu molt necessari el treball de denúncia, incidència social i vigilància "per invertir i sacsejar la manera com la societat naturalitza els actes de violència contra les dones". Així, el treball amb dones jutgesses i fiscals es coordina a través d'una xarxa de formació i intercanvi de jurisprudència i argumentació i cas en favor dels drets de les dones perquè, amb posterioritat, aquestes jutgesses siguin autònomes i es qüestionin el seu rol, tradicionalment entès com a neutral.

Support Tibet

བད་དེན་ཁྱེ་བློ་རྒྱུ་།

Albert Carrasco i M. Àngels Vila de Suport Tibet.

Suport Tibet, és una associació Cultural i de Solidaritat que dóna recolzament a diferents iniciatives d'ajuda al poble tibetà i divulga en xerrades, exposicions i conferències la seva filosofia de vida, situació política, econòmica i social, destacant la defensa dels drets humans per al poble tibetà.

Als Nadals del 2008 una de les noves ONG que ens honraren amb la seva presència a la Fira de Comerç Just va ser Suport Tibet. Al capdavant de la mateixa es troba Albert Carrasco un enamorat de la causa tibetana que dóna suport i la reivindica des de fa anys. Per això al 2006 va decidir fundar Suport Tibet a Vilafranca del Penedès, la seva ciutat natal i residència habitual. L'Albert ens explica que el seu interès pel Tibet i el budisme va començar quan el seu pare va llegir a

la fi dels cinquanta el llibre de Lobsang Rampa, "El tercer ull". Tota la vida es va interessar pel tema, va estudiar i va treballar el seu interior fins que va arribar el moment en que va creure necessari donar un pas més i va fundar una associació per difondre la filosofia, cultura i religió tibetana, organitzant xerrades, conferències, exposicions, etc. així com diversos projectes de cooperació. El nucli de Suport Tibet està format per deu persones, alguns d'ells són castellers igual que l'Albert, i viuen amb gran intensitat aquesta "afició" que els ha mostrat el verdader esperit de cooperació i participació.

L'Albert ens diu que tots els grups de suport a la causa tibetana estan connectats en xarxa, de forma gairebé permanent, saben el que està passant en el Tibet en qualsevol moment. Per la xarxa s'intercanvien informació, opinen i realitzen intensos debats online. Cada dos dies reben un Newsletter de França, el mateix succeeix amb EUA, Austràlia, Alemanya, etc. i entre tots coordinen les accions i les campanyes en defensa del poble tibetà. És curiós, això que ens explica, xoca amb la idea

preconcebuda que molts tenim del Tibet, un lloc llunyà i aïllat de la resta del món, però com podem comprovar això ja no és així, la gent viatja amb telèfons mòbils, amb càmeres de fotos o de vídeo, ordinadors i connexions d'Internet, el que connecta el Tibet amb la resta del món. El problema és que com contrapartida hi ha espies xinesos, micròfons, càmeres per tot arreu i els turistes no saben si el seu guia pot ser un altre espia, però els tibetans sí que saben distingir-los.

Campanya "Una bandera pel Tibet"

Ens comenta que només per tenir una estampeta del Dalai Lama o una bandera del Tibet, al seu posseïdor a més de donar-li una pallissa tremenda, poden caure-li dos anys de presó (com a mínim), aquesta llei és per a tota Xina, inclòs el Tibet annexionat. Per aquest motiu una de les campanyes més importants denominada "Una bandera pel Tibet", que va començar a Itàlia, i després va seguir a Alemanya, EUA etc. s'està estenent per tot el món. La campanya consisteix que cada institució que desitgi adherir-se segueix un procés per arribar a un acord públic, votant una moció en el ple municipal perquè es posi la bandera tibetana en algun lloc visible de la institució i que es faci públic el fet i que la campanya es mantingui mentre no s'aconsegueixi una autonomia del Tibet i s'hi respectin els drets humans.

La idea és preservar el símbol de tot un poble i la seva cultura mostrant la bandera del Tibet, ja que els tibetans no la poden tenir en el seu propi país. L'Albert ens comenta que "aquesta campanya en altres països ha anat bastant bé però a Espanya està costant bastant perquè els partits polítics no s'atreixeixen a portar-la a terme, excepte honroses excepcions com Sant Andreu de la Barca o Vilafranca del Penedès, població on hi va haver unanimitat dels partits en el consistori". El Consell Comarcal del Alt Penedès també va sol·licitar una bandera tibetana i el 10 de març de cada any la posen en la balconada (el dia de l'aixecament tibetà quan més de 200.000 persones van envoltar i van protegir el Potala per evitar l'empresonament del Dalai Lama. Abans de la invasió Xinesa, el Tibet era governat pels Lamas i pel Dalai Lama que ostentava dos poders: el temporal i el legal o administratiu.

Aquest és un argument esgrimit pel govern Xinès i gent ultra comunista per donar sentit a la invasió, comenta l'Albert. "Segons ells van alliberar al poble tibetà del feudalisme. Però no és també feudalisme el que fan els xinesos amb el seu propi poble? Fer-los treballar de sol a sol per produir joguines o productes de molt baix preu, per un sou miserable i sense cap dret, fins i tot molts han de dormir en el lloc de treball". Albert ens recorda una profecia del Segle V o VI que diu que el fill de Bon (els tibetans) auran de marxar del seu país quan arribin els carros i els ocells de ferro, però això servirà perquè divulguin els seus ensenyaments als de pell vermella. Els tibetans estan emigrant a tots els continents, es calcula una xifra de 250.000 a 300.000 tibetans per tot el món. A Catalunya hi viuen 45, d'ells uns pocs són monjos que ajuden a difondre el coneixement del budisme, tot d'acord amb la política pacífica i de diàleg del Dalai Lama que segueix els ensenyaments de Gandhi.

El Tibet democràtic a l'exili

El que molta gent desconeix és que des que va començar l'exili, els tibetans exiliats tenen eleccions democràtiques, representants polítics, un parlament el president del qual és Karma Chopel. Els tibetans volen que això succeeixi a la Xina i al Tibet, cosa que en aquests moments és inviable. Aquest any s'han commemorat els 50 anys d'exili del Dalai Lama. Des de llavors el Lama viu dintre d'un règim democràtic mentre que ell ostenta una representació simbòlica i religiosa. Ens explica l'Albert que a través del Nepal arriben atacs als exiliats per part d'escamots maoistes (pagats i armats per Beijing), que ataquen als tibetans que es manifesten. Encara que una part del poble xinès busca la seva espiritualitat i actualment el govern es troba que gent molt ben formada de la capital o Xangai està tornant als orígens del confucianisme, o que grups espirituals com Falung Gong, que va arribar a tenir 100 milions de seguidors, tenen que ser represaliats -molts d'ells estan empresonats- per evitar el seu avanç.

Altres projectes de cooperació de Suport Tibet

Suport Tibet organitza xerrades, conferències, documentals, l'última que van organitzar és "Músiques i Imatges del Tibet", un DVD realitzat amb material gràfic cedit per amics i simpatitzants del poble tibetà, imatges que es van editar amb música tibetana. En el seu vessant artístic Albert ha muntat 15 collages sobre versos tibetans i ha escrit dos llibres, un sobre poesia. Entre les exposicions organitzades destaca "Ombres Xineses sobre el Tibet", a més a més de les xerrades sobre els valors humans del Tibet, dirigides a escolars, en les quals també es parla del budisme i la seva filosofia. Col·laboren amb els TIBETAN CHILDREN VILLAGES, per ajudar a tirar endavant l'educació de la canalla amb aportacions econòmiques controlades per les institucions. Albert Carrasco ens comenta que el més eficaç són els apadrinaments que organitza la Fundació Casa del Tibet, dirigida pel venerable Thubten Wangchen amb qui Suport Tibet col·labora i difon.

Més informació: <http://suporttibet.vilaentitats.cat>.

L'Alcalde a la paradeta de Suport Tibet a la darrera edició de la Fira.

FUNDACIÓ CASA DEL TIBET

AJUDA GAIREBÉ MIL EXILIATS TIBETANS

Fundació Casa del Tibet

La Fundació Casa del Tibet té la seva seu social al carrer Rosselló 181 de l'Eixample barcelonès i disposa d'aquestes instal·lacions gràcies al suport dels seus patrocinadors. Va ser inaugurada el setembre de 2007 pel Dalai Lama, que també havia inaugurat l'anterior Casa del Tibet el 1994. Dirigida per Thubten Wangchen, monjo budista que estudià durant 11 anys al monestir de Namgyal-el, monestir privat de S. S. el Dalai Lama a Dharamsala. A finals de 1981 va venir per primera vegada a Espanya com a traductor d'un lama tibetà i després d'un intens intercanvi cultural amb occident, va decidir inaugurar un centre al nostre país. Per indicació i consell de S. S. el Dalai Lama, va crear la Casa del Tibet de Barcelona amb l'objectiu de divulgar la cultura tibetana.

Com a les cases de Nova York i París la de Barcelona, té com a objectiu potenciar la difusió i la defensa de la cultura tibetana, els Drets Humans i la Cooperació i solidaritat amb el poble tibetà a l'exili, especialment en programes d'educació i salut. A més d'estar en contacte permanent amb els campaments d'exiliats.

A Thubten Wangchen li agradaria poder construir un monestir a Espanya però prefereix canalitzar l'ajuda a qui la necessita. Des d'aquestes pàgines anima a totes les persones interessades en el budisme i en el Tibet a que visitin la Fundació Casa del Tibet que, ens explica, de moment "no té delegacions".

La pressió de la Xina sobre el Tibet i el Dalai Lama no cessa des de 1950. Mao Tse Tung va saber aprofitar el buit de poder després de la mort de l'anterior Dalai Lama i la curta edat del seu successor, l'actual XIV Dalai Lama Tenzin Gyatso, per envair el Tibet. Aleshores el Tibet era un petit país en els confins del món que poca gent d'occident coneixia.

El passat 10 de març es van celebrar els 50 anys d'exili del Dalai Lama, màxima figura política i religiosa del budisme, que va escapar de Lhasa als 15 anys travessant amb el seu seguici les muntanyes de l'Himalaia per exiliar-se a l'Índia. El món ha canviat molt en mig segle, en els cinquanta començava la televisió, en canvi ara tenim centenars de canals distribuïts per cable, satèl·lit i Internet i els abusos de les autoritats xineses les pot veure qualsevol sense importar ni l'hora ni el lloc, igual que la filosofia tibetana està a l'abast de qui ho desitgi.

El Govern xinès amb la seva política d'amenaques i represàlies ha aconseguit que cap país important surti en defensa del poble tibetà, per exemple, ningú s'atreveix a realitzar un bloqueig contra la Xina, com el que pateix Cuba. Encara que bona part de l'opinió pública simpatitzi amb la causa del poble tibetà i estigui al seu costat en la defensa dels drets humans, i no només això sinó que s'interessin per la seva cultura i la seva religió. El Dalai Lama amb la seva trajectòria pacífica, és popular i molt estimat i els tibetans són rebuts amb afecte i se'ls ajuda d'una manera o altra, i malgrat les pressions sofertes líders europeus com Nicolas Sarkozy o Angela Merkel han reconegut, recolzat i rebut al Dalai Lama.

www.casadeltibetbcn.org

Fundació Casa del Tibet

La filosofia pacífica i reivindicacions del Dalai Lama ha fet que el budisme, la seva filosofia i forma de vida s'estengui per tot el planeta. Sense anar més lluny a Barcelona compten amb una eficaç i activa

casa cultural, es tracta de la Fundació Casa del Tibet, que treballa de manera incansable per la defensa dels drets humans i també en l'àmbit de la cooperació internacional. En aquest número ens interessem pels projectes d'apadrinament, és per això entrevistem a Maria Carracedo voluntària i responsable dels apadrinaments, qui ens comenta "un apadrinament no és qualsevol cosa, per fer-ho hi ha d'haver un compromís de continuïtat, la idea és quan més temps ets padrí millor per a tots, ja que s'estableixen veritables llaços d'amistat i col·laboració amb la persona apadrinada ja que aquesta necessita l'ajuda econòmica, però també una relació estable i continuada de cooperació i comunicació amb el padrí". Maria insisteix en aquest punt, prefereixen menys padrins però que aquests tinguin qualitat humana i certa estabilitat.

Escola a Miao al nord-est de l'Índia.

Afavorir la creació de vincles

A cada padrí li fan arribar una foto i una fitxa amb les dades personals del fillol, la seva direcció, situació familiar i un resum de la seva història. El mateix succeeix amb les dades que facilita el padrí, aquests s'envien a l'Índia perquè puguin contactar directament amb els fillols, normalment en anglès. La correspondència depèn d'ells mateixos, tant millor si els agrada escriure. Els més joves segons on visquin poden es comunicar per Internet, per mitjà de cibercafès.

També existeix l'opció d'enviar una petita quantitat de diners, perquè es comprin coses de necessitat bàsica, o per celebrar el seu aniversari, la fi de curs o festes assenyalades. Tot serveix a fi poder celebrar un dia especial quan es té el just per sobreviure. Els enviaments de diners sempre es realitzen a través de la Fundació Casa del Tibet i van directament als pares del nen, a l'escola, al monestir o la residència d'ancians.

Des de la Fundació Casa del Tibet de Barcelona, en aquests moments, es gestiona ajuda prop de mil refugiats tibetans amb certificat de pobresa, expedit per l'oficina de benestar tibetana i els directors de campaments de refugiats i monestirs que sol·liciten ajuda per a determinades persones. D'aquesta manera hi ha garanties de que l'ajuda va a qui la necessita. Els diners que reben dels padrins serveixen per la seva manutenció i els permet optar a una educació, que a més de ser un dret, els facilitarà tenir més possibilitats en la seva vida laboral. Els nens tibetans aprenen la seva història, estudien la seva llengua, les seves tradicions, juntament

amb una educació occidental i després poden anar a les universitats de l'Índia. Indirectament, també s'ajuda al país per tal que sigui pròsper i la pobresa es vagi mitigant.

Els candidats a apadrinar viuen a diferents parts de l'Índia i del Nepal i molts dels nens han nascut en aquests països, on els seus pares, tibetans refugiats, van arribar creuant les muntanyes de l'Himalaia.

Segons l'ACNUR alguns tibetans troben difícil adaptar-se després de viure en un país tan ètnica i religiosament homogeni com Tibet i passar a residir a un tan culturalment divers com Índia. No obstant això, els tibetans que resideixen a regions índies amb població nativa tibetana,

com Ladakh (els ladakhis parlen tibetà i practiquen majoritàriament el lamaisme), aconsegueixen adaptar-se fàcilment. Encara avui en dia entre 2.500 i 3.000 persones l'any continuen intentant escapar del règim xinès al Tibet.

Segons Maria els apadrinaments de nens es cobreixen ràpidament però l'apadrinament d'avis i monjos sol ser més lent i difícil. Apadrinar un monjo en els seus estudis superiors suposa aportar 25 euros al mes, amb aquests diners es mantenen i paguen els seus estudis de filosofia per arribar a ser mestres d'alt rang, mentre que apadrinar un nen costa 20 euros al mes i un ancià només 17 euros al mes. Molts ancians no tenen forma de trobar feina o comprar medicines, malgrat que la majoria d'ells han treballat durant 30 o 40 anys en la construcció de les carreteres índies o al camp, en arribar la seva vellesa no perceben cap ajuda econòmica de l'estat indi. Maria ens confessa que de moment la crisi econòmica ha provocat algunes baixes de padrins, però encara són molt poques, entre l'1 i el 2%. El perfil del padrí sol ser el de persones que simpatitzen amb la causa tibetana, sense importar el seu nivell adquisitiu, que al col·laborar amb aquest projecte exerceixen un acte de solidaritat al mateix temps que ajuden a protegir una cultura mil·lenària i pacífica.

Nens monjos estudiant.

BALUKUNDA

Esperant que arribin les barques al poble pescador de Tanji a Gambia.

Aquesta ONG de suport a Gambia es va fundar al mes de maig i té la seu a Cubelles, és un grup en el que tots participen per igual i els hem demanat que ens expliquin quins són els seus objectius i projectes. Aquesta és la seva resposta:

L'associació Balukunda és una entitat sense ànim de lucre que neix d'un grup de persones que compartim la inquietud d'un món més just. Balukunda significa "casa o lloc de la vida" i com a tal, volem identificar el nom de l'associació amb l'objectiu que pretenem, que cada persona pugui tenir cabuda, una vida digna en aquest món. La nostra tasca es basa en el respecte, la solidaritat i la participació de la nostra societat i de la societat on actuem. Considerem el desenvolupament dels pobles com a única solució als problemes de la immigració i a la lluita contra la pobresa.

Creiem que un món més just és possible i que aportant petits esforços dia a dia podem millorar la situació de milers de persones. És per aquest motiu que volem desenvolupar el nostre primer projecte al continent africà, en un petit poble de Gàmbia.

Gàmbia és un dels països més petits d'Àfrica, amb una superfície de 11.200 quilòmetres quadrats. Està situat a l'occident del continent africà, totalment envoltat per Senegal. El seu idioma oficial és l'anglès, però el país compta amb una gran diversitat ètnica: els fulas,

mandinga, serehules, wòlof i diol conviuen pacíficament, parlen les seves llengües pròpies i mantenen les seves tradicions. La majoria de la població viu en zones rurals, on en ocasions l'accés a determinats serveis bàsics com la salut i educació està bastant limitat. Membres de l'associació han pogut comprovar la precarietat que pateixen en aquest indret d'Àfrica i la lluita diària que pateixen aquestes persones per a subsistir. Sentim el compromís de voler ajudar i contribuir per aconseguir una millora en l'economia i la qualitat de vida de la societat autòctona.

El projecte tindrà lloc en una petita comunitat Mandinga.

Consisteix en la creació d'un hort al poblat de Sikunda situat a l'interior de Gàmbia, amb l'objectiu que sigui autogestionat per una cooperativa de dones del poblat, amb molta iniciativa, que treballen en el seu temps lliure per a l'escola, recaptant fons per a material escolar, preparant el menjar per als infants etc...A través de la posada en marxa d'aquest hort, ajudarem a generar ingressos econòmics i aquestes dones tindran l'oportunitat de dur a terme diferents iniciatives, tant per ajudar als alumnes de l'escola, com per al propi grup de dones i les famílies de la comunitat.

**BALUKUNDA
SIGNIFICA
"CASA O LLOC
DE LA VIDA"**

Casa a les afores de la població.

Ens proposem en un futur, el més proper possible, poder crear un pou per a millorar les condicions del mateix hort i facilitar l'accés a l'aigua de la població, ja que donades les infraestructures del país i en estar en una zona rural, no compta amb serveis d'aigua corrent ni electricitat.

La nostra funció, però, no acaba aquí. Volem realitzar altres projectes, accions, de prevenció i actuació, fent participar tant a la societat del terreny on cooperem com des del nostre poble. Col·laborar en països subdesenvolupats de qualsevol

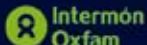
continent, país, poble en el qual hi podem posar el nostre granet de sorra per millorar i fer més just el nostre món, ja que totes les persones hi tenim dret. Pensem que dins de cadascú de nosaltres tenim un racó per als altres. Es tracta de l'altruisme, l'ajuda que tots necessitem, tothom hauria d'ajudar, en la mesura del possible, al mateix veí de l'escala, a qui la necessiti per a creuar el carrer, a la família, als amics... i a qualsevol persona del món, del nostre món, del qual tots en formem part i tots som iguals. No volem ajudar des de la pena o la compassió, sinó des del respecte i l'admiració a totes aquelles persones que lluiten dia a dia per sobreviure, i poder avançar, de mica en mica, tots junts per intentar eradicar la pobresa i la vulneració dels drets humans.

Som una entitat petita, creada per persones sense cap afany de lucre i amb moltes ganes de treballar. Sabem que és molt difícil i sacrificat dur a terme projectes de cooperació i sensibilització. Però poc a poc pensem que podem arribar a fer una gran tasca i millorar la qualitat de vida de les persones, ja que tots/es ens mereixem una vida digna. Per a poder convertir els nostres projectes en realitat, necessitem l'ajuda de tothom. Ens agradaria molt que col·laboressis amb nosaltres, ja sigui fent-te voluntari, soci de l'associació o aportant qualsevol idea que pugui ajudar-nos a fer el nostre somni realitat. Tenim moltes idees i projectes en ment, i per poder aconseguir-ho necessitem la teva ajuda. Entre tots ho podem aconseguir!"

Si desitges posar-te en contacte amb el grup pots fer-ho a: balukunda@gmail.com

TARGETES *solidàries

Fa més de 10 anys que totes les targetes de Caixa Terrassa són solidàries, i sense que suposi cap cost addicional per als nostres clients, una part de les comissions generades per les compres a comerços es cedeixen a les següents ONG:

Fundación Vicente Ferrer

Des del 1995 fins avui hem fet un total d'aportacions de **2.252.900 €**

MÉS INFORMACIÓ:

* Oficina de Cubelles:
passeig Narcís Bardagí, 7 - Tel. 93 895 7335

TALE-TALAMO ENVIA UN CONTENIDOR D'AJUDA HUMANITÀRIA A SENEGAL

El passat mes d'abril va sortir del Port de Barcelona un contenidor amb ajuda humanitària amb destinació a diversos centres sanitaris del Senegal. Aquest projecte ha estat dut a terme per l'ONG Tale-Talamo, amb seu a Cubelles, fruit d'una col·laboració amb CCONG, entitat de solidaritat amb seu a Sant Sadurn d'Anoia.

El contenidor carregat al camió.

L'arribada del contenidor va coincidir amb la del grup de voluntaris, d'ambdues ONG, que va es van desplaçar a Senegal per tal de certificar l'arribada del contenidor. Allà els esperaven les contraparts senegaleses d'ambdues entitats i conjuntament van procedir al repartiment del material.

En total s'enviaren 30 palets de càrrega que contenen material divers, principalment sanitari i de desinfecció, i que té per finalitat prevenir l'aparició d'epidèmies i malalties en els centres sanitaris, degut a la manca de mitjans per eradicar els focus d'on sorgeixen aquests problemes. També contenen material sanitari, com lliteres, cadires d'extracció de sang i cadires de rodes, material escolar, roba i sabates.

L'enviament d'aquest contenidor ha estat possible gràcies al suport de l'empresa Transports Montserrat, que ha cedit espai en un dels seus magatzems logístics a Vilafranca del Penedès per emmagatzemar el material fins la sortida de la càrrega i ha col·laborat tant en els preparatius, com en la càrrega final del contenidor.

El projecte ha comptat amb el suport dels ajuntaments de Cubelles, Sitges i Vilanova i la Geltrú a través de les seves Regidories de Cooperació. L'ONG TALE-TALAMO treballa, des de la comarca del Garraf, i gràcies al suport del seus socis i col·laboradors, per donar assistència sanitària gratuïta a diverses poblacions de l'Àfrica Occidental, centrant el seus esforços al Senegal i Guinea Bissau i ha posat en marxa durant aquest temps varis projectes, com la construcció de centres sanitaris, l'equipament i la formació de les persones que desenvolupen la seva feina als centres.

Perquè cada gota compta

A Sorea coneixem el valor de l'aigua i la importància de gestionar-ne el cicle integral de la manera més eficient i tenint cura del medi ambient. Els nostres projectes d'optimització dels recursos disponibles per garantir el subministrament d'aigua conservant les fonts han contribuït que Agbar, de la qual formem part, hagi estat l'única companyia del món de l'aigua distingida amb el Gold Class del SAM.

Perquè, per a Sorea, cada gota d'aigua és important.

Gran participació a la SETMANA DE LA COOPERACIÓ i 5a. FIRA DE LA SOLIDARITAT I EL COMERÇ JUST

El treball de sensibilització que realitza la regidoria de Cooperació mitjançant la revista Cubelles Cooperació, amb la publicació de tres números el passat any i la participació a Ràdio Cubelles, va obtenir els seus fruits durant la celebració de la primera Setmana de la Cooperació, registrant una bona assistència de públic a les diferents activitats programades. La setmana que es va celebrar del 15 al 20 de desembre, va tenir com a colofó la 5a Fira de la Solidaritat i el Comerç Just que amb els seus

23 estands va atreure a molts ciutadans, tant de Cubelles com de la comarca, interessats tant pels projectes de cooperació que presentaven les entitats com pel productes de comerç just que hi havia a la venda. Durant la Setmana

de la Cooperació van visitar Cubelles alts càrrecs de la Generalitat com Carme Capdevila, Consellera d'Acció Social i Ciutadania, que va inaugurar la Fira, o David Minoves, Director General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària que va donar el tret de sortida a la Setmana de la Cooperació a la presentació de l'exposició "Justa Trama" de Conosud.

Destacar el testimoni de Juan Carlos Ramos, de Metges Sense Fronteres (MSF) amb una dilatada experiència "sobre el terreny" a Somàlia, Tanzània, i més recentment a Palestina, previ al passi de la pel·lícula "Invisibles" produïda per Javier Bardem, en acabar Ramos va plantejar diversos dilemes com "el que es pot fer" per canviar situacions concretes i reals com les que surten en el film.

La Setmana també va comptar amb la participació de diverses entitats culturals que van col·laborar realitzant diferents actuacions com el fantàstic concert de cant coral amb la participació dels corals: Cor L'Espiga, Esperit Jove del Casal d'Avis de la Caixa Penedès i l'Orfeó Vilanoví que

Després d'inaugurar la Fira Carme Capdevila, Consellera d'Acció Social i Ciutadania, l'Alcalde i el Regidor de Cooperació van anar a visitar als voluntaris de les diferents ONG.

Vista general de la Fira de la Cooperació i Comerç Just.

Inauguració de l'Exposició "Justa Trama" de CONOSUD. D'esquerra a dreta: Joan R. Serra, regidor de Salut i Cooperació; Enric Castro, soci de Conosud; David Minoves, Director General de Cooperació al Desenvolupament i Acció Humanitària i M. Lluïsa Romero, alcaldessa de Cubelles.

van omplir l'església de Santa Maria oferint la recaptació a l'ONG Amic. Durant el matí de la Fira també van actuar els alumnes del Taller de Música Pizzicato i un grup folklòric de Paraguai.

El grup de joves "El Cubell" van organitzar un concert a càrrec del grup QU4TRO EN C4S4 al BEL & BOJ de Cubelles i el dia de la Fira per la tarda un grup de joves va competir per equips pintant grafitis a un mural.

Un moment de l'entrevista a la Consellera i l'Alcaldessa a l'estand de Ràdio Cubelles a la Fira.

El concert solidari de cant coral va finalitzar amb una actuació conjunta de les tres corals cantant "Dona nobis pacem" de Mozart.

Un any més la Fira va comptar amb la participació de Ràdio Cubelles que va desplaçar al seu equip per fer un seguiment en directe del que succeïa i per realitzar entrevistes a les ONG que participaven, donant-los l'oportunitat de poder explicar els seus projectes de cooperació.

Els editors de la revista volen fer saber als lectors i lectores que no ha estat possible fer-los arribar la informació de la Setmana de la Cooperació en el seu moment, doncs la crisi econòmica està afectant a molts sectors però sobretot a les inversions publicitàries, que en el nostre cas són el motor patrocinador de la nostra revista. Per això ens hem vist obligats a alentar la sortida del número de juny i eliminar l'anterior, no obstant això esperem poder llançar altre número per a l'últim trimestre del 2009. Malgrat la crisi les empreses estan col·laborant perquè aquest projecte continuï i els habitants de Cubelles participin en les diferents iniciatives de cooperació ara que tota ajuda és tan necessària.

Competició per equips de graffitis dels joves de Cubelles.

Actuació dels alumnes del Taller de Música Pizzicato.

VICENTE FERRER SEMPRESERÀ AMB NOSALTRES

Tot i la senzillesa que caracteritzà sempre a Vicente Ferrer, la seva mort i funeral van tenir una gran difusió i magnitud. 100.000 persones, segons xifres facilitades pel cos de policia de l'Estat d'Andhra Pradesh, es van desplaçar a la localitat índia de Bathalapally, situada a 25 km del campus central de la Fundació Vicente Ferrer a Anantapur, per participar en la cerimònia del enterrament de Vicent Ferrer.

Durant varis dies, més de 300.000 pobres van anar a la capella ardent, on es va penjar un cartell amb una de les seves cites més conegudes: "Estic segur que cap bona acció es perd en aquest món. En algun lloc, quedarà per sempre. I aquest lloc és Anant". Després de la seva mort va rebre l'homenatge que sempre va

somiar: "El comiat dels pobres i els discapacitats als que va ajudar sense descans".

Ferrer, nascut a Barcelona, va arribar a l'Índia com a jesuïta el 1952.

Vicente Ferrer amb un nen després d'una representació de teatre. Fotografia d'Elsa Valle per la FVF.

Anys després va penjar els hàbits i el 1970 es va casar amb Ann Perry periodista anglesa, van tenir tres fills Tara, Moncho, i Yamuna. Amb la seva

família va crear la Fundació Vicente Ferrer a la qual va dedicar la resta de la seva vida, el seu objectiu era clar, ajudar els més necessitats.

A Catalunya la basílica de Santa Maria del Mar va quedar petita per acollir a totes les persones que van voler mostrar el seu suport a Vicente Ferrer i el seu compromís amb el desenvolupament d'Anantapur i Kurnool. El funeral en memòria de Vicente Ferrer va ser presidit per Anna Ferrer, la seva vídua i directora de programes de la Fundació, i per Jordi Folgado, director general de l'organització. Nombroses personalitats també van assistir a l'acte. Va ser una cerimònia molt especial, plena de records i emocions, i que va acabar amb les emocionants paraules d'Anna Ferrer. Juntament amb l'equip de la Fundació, Anna es va comprometre a seguir treballant per complir el somni de Vicente Ferrer, que també és el seu: eradicar la pobresa. www.fundacionvicenteferrer.org

RESIDENCIAL VALENTINO (Cunit)

Habitatges d'1, 2 i 3 habitacions amb places d'aparcament (opcional). Al centre de Cunit i a 150 metres de la platja. **Vistes Espectaculares.**

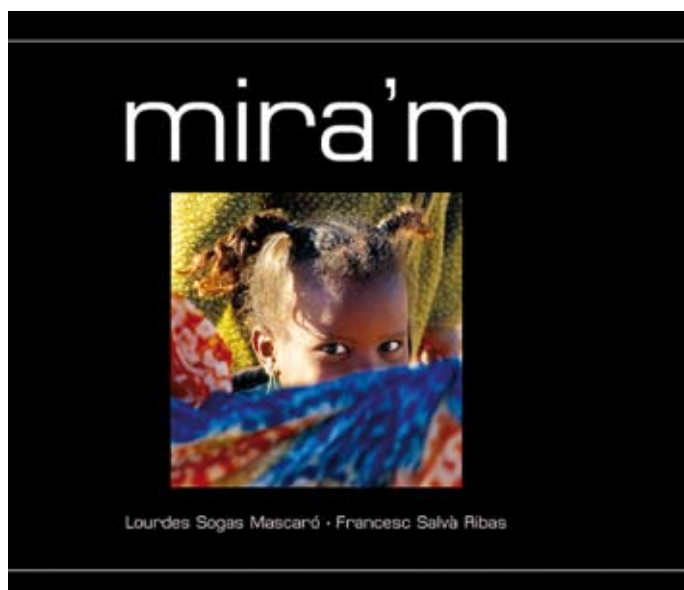
1 habitació	➡	Des de 150.000€
2 habitacions	➡	Des de 179.000€
3 habitacions	➡	Des de 238.000€

FONDO SOMELLA (Vilanova i la Geltrú)

Cases adossades de 3 i 4 habitacions amb jardí privat.

Des de 345.000€

l'essència dels infants, sense fer diferències entre països, races o creences. La intenció és captar i ressaltar precisament tot allò en que som iguals.

Les imatges són obra de la fotògrafa Lourdes Sogas, que té obra publicada en una vintena d'editorials i que sempre ha mirat de compaginar les seves dues passions: professió i tasques solidàries. Les poesies que encapçalen cada capítol són creació de Francesc Salvà Ribas, il·lustrador i poeta. Ens parlen de tots els temes que són realment importants; néixer, créixer, l'amor, l'amistat, la família, la creativitat... Els poemes i les fotografies es fonen en una sola cosa on tots ens hi podem veure reflectits.

MIRA'M és un llibre solidari i, com a tal, pretén ser útil per a totes les ONG i associacions sense afany de lucre que estiguin interessades en la seva difusió. Part dels beneficis de la venda del llibre estan destinats a l'ONG Tale-Talamo.

TALE-TALAMO, presenta el llibre MIRA'M, que pretén unir fotografia i poesia en un projecte solidari. MIRA'M, neix amb la voluntat de poder ajuntar els dos camps; el professional i el solidari.

Les fotografies del llibre són el resultat de més de trenta anys de viatges per una setantena de països dels cinc continents. Totes les fotografies són espontànies i pretenen captar

MIRA'M

Preu: 25 €

Si esteu interessats a adquirir algun exemplar del llibre, podeu contactar pels següents mitjans:

info@taletalamo.org

SAMEX

902 199 265

URBANIZACIÓN - EXCAVACIÓN - MOVIMIENTO DE TIERRAS - NIVELACIÓN - COMPACTACIÓN
DEMOLICIONES - COLECTORES - ALQUILER DE MAQUINARIA

2 de setembre
de 2009

SESSIÓ INFORMATIVA SOBRE AMNISTIA INTERNACIONAL A BARCELONA

Si vols col·laborar en la defensa dels drets humans amb Amnistia però no tens clar què far exactament o quines són les opcions per ajudar, a aquesta xerrada informativa t'ho explicaran.

Organitza: Amnistia Internacional

Lloc: Carrer Alfons XII, 19-21 pral. 1ra de Barcelona

Hora: 19:30 hores

Telèfon: 93 581 24 91

Del 8 d'octubre
de 2009
fins al 25 de maig
de 2010

DIPLOMATURA CULTURA DE PAU 2009-2010 - EDUCACIÓ PER LA PAU, PERSPECTIVA DE GÈNERE, ACCIÓ HUMANITÀRIA, RECONCILIACIÓ, ETC.

Organitza: Escola de Cultura de Pau

Lloc: Universitat Autònoma de Barcelona

Horari: Dimarts i dijous, 16h a 20:00h (amb alguns dimecres al llarg del curs)

Preu: 1.110 euros

Telèfon: 93 581 24 91

del 20 fins al 22
de novembre de
2009

35a. CONFERÈNCIA EUROPEA DE SOLIDARITAT I SUPORT AL POBLE SAHRAUÍ (EUCOCO)

L'EUCOCO és la cita anual de solidaritat amb el Poble Sahrauí més important que es celebra a nivell internacional. En aquesta Conferència, que cada any es realitza en una ciutat europea diferent, participen delegacions governamentals i representants dels partits polítics, comitès i associacions nacionals de diferents països d'Europa, Àfrica i Amèrica, institucions locals i autonòmiques, ONGs, sindicats i diverses organitzacions socials, juvenils i de dones que col·laboren amb la causa del Poble Sahrauí.

Lloc: Centre Convencions Internacional de Barcelona (CCIB) al Fòrum de Barcelona

Preu: 200 euros

Més informació: eucoco@acaps.cat

Ingredients

2 cullerades d'oli de gira-sol
½ culleradeta de grans de comí
2 cebes grosses, picades
1 cullerada de pasta de gingebre i all
2 cullerades de tomàquet concentrat
½ culleradeta de cúrcuma en pol
½ culleradeta de xile molt
1 culleradeta de garam masala
Sal
8 ous durs grans, pelats i partits
per la meitat
3 cullerades de llet o crema de llet
Un grapat de fulles de coriandre,
picades

BAIDA CURRI - CURRI D'OUS

1- Escalfa l'oli en una cassola gran i posa-hi el grans de comí. Quan comenci a torrar-se agrega la ceba i sofregeix-la fins que estigui tova.

2- Afegeix la pasta de gingebre i all i el concentrat de tomàquet, remena. Agrega les espècies i la sal. Dóna-li voltes fins que tingui una consistència pastosa.

3- Ara posa els ous amb cura al curri i aboca la llet o la crema de llet. Quan estigui ben calent pot servir-los amb una mica de coriandre per sobre.

Temps de preparació: 15 minuts

Temps de cocció: 10 minuts

"Aquest és un dels curris més senzills i saborosos que existeixen. En el petitíssims restaurants musulmans el serveixen en múltiples variants acompanyat de retalls de panets i amanida de ceba. Una mica de llet o crema de llet afegida al final és el que amalgama tots els ingredients en una explosió d'aromes i sabors....."

Text i recepta del llibre "Mil colors, mil sabores. Cocina India" de Monisha Bharadwaj
Publicat per Intermón-Oxfam, el podreu trobar a la botiga de Vilanova i la Geltrú.

Preu: 21 euros.

A Cubelles cuidem la platja

Ajuntament de Cubelles
Regidoria de Salut